

İslam'da çok eşlilik? Bir erkeğin dört kadın ile evlenmesine müsaade edilmesi konusu.

www.ateistlerecevap.org/2017/04/islamda-cok-eslilik-bir-erkegin-dor.html

ateistlerecevap

Nisan 12, 2017

İslam, meşru bir şekilde eşlerin birbirini sevmesini tavsiye eder. Ama bu sevginin kısa dünya hayatına münhasır kalmayıp ebedileşmesini ister. Bunun için de bazı kriterler belirler. Bunlardan biri de sevdiğini Allah için sevmek. Çünkü her şey her şeyiyle Allah'a bağlıdır ve onundur. Mülkün sahibi odur. Onun hesabına sevdiklerini seven insan sevgisini ebedileştirip garanti altına alır. Ölüm ve ayrılıklar bu sevgi veya aşkın yok olmasına sebep olamaz.

Birden fazla evlenmeyi düşünen erkek, eşler arasında davranış, geceleme, adalet, giyim, ihtiyaçları giderme ve diğer konularda aralarında hiçbir fark gözetmeyeceği konusunda kesin kararlı ise ve ikinci bir evliliğe ihtiyaç hissediyorsa evlenmesi caizdir. Yoksa caiz değildir. Eğer bu şartlara riayet etmezse haram işlemiş ve kul hakkına tecavüz etmiş olur. Allah Kur'an-ı Kerim'de birden fazla evliliğe müsaade etmiştir. Ancak adaletli olunamayacak durumlarda tek evliliğin yapılmasını istemiştir. Bu nedenle zorunlu olmadıkça birden fazla evliliğin doğru olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Çünkü birden fazla evlilik durumunda eşit davranmanın nerdeyse imkansız olduğunu, en azından çok zor olduğunu ve her erkeğin işi olmadığını görmekteyiz.

Bununla beraber, ikinci bir evliliğin zorunlu olduğunu düşünen birisinin de şahitler yanında nikah kıyabileceğini ve akrabalarına haber vermesinin farz olmadığını ifade edelim.

ÇOK EVLİLİK

Eski Mısır Hukuku: Koca bazı şartlar altında birden fazla kadınla evlenebilirdi.

Babil Hukuku: Hamurabi kanunlarına göre, zevce çocuk doğurmazsa veya ağır bir hastalığa tutulursa, koca odalık alabilirdi.

Çin Hukuku: Kocanın serveti müsait olursa, ikinci derecede zevceler alabilirdi. Şu kadarki, bu kadından doğacak çocuklar, birinci ve asıl zevcenin çocukları sayılırdı.

Eski Brehmenler: Vichnou kitabına göre, erkekler buldukları sınıflara göre bir, iki, üç veya daha fazla kadınla evlenebilirdi. Apastamba kitabında ise, bu konuda tahdit vardı, kadın vazifelerini hakkıyla yerine getirebiliyor ve erkek çocuğuda oluyorsa, koca ikinci bir kadınla evlenemezdi. Manu düsturlarında, bir adam, ilk zevcesini kendi toplumsal seviyesinde seçmesi lazımdı, ikinci zevcesini, daha alt tabakalardan alabilirdi.

Eski İnan: Çok evlilik kabul edilmişti.

Roma Hukuku: Odalık almak, kanuni nikah olmaksızın yaşamak vardı.

Kitab-ı Mukaddes: *Eski Ahid*'de Davud (a.s)'ın bir çok kadınla evlendiği zikredilir. Eski Ahid'de çok evlilikten bahseden başka yerler de vardır. Müsevilikte de çok evlilik vardı. *Yeni Ahid'de (İncil)*, birden fazla kadınla evlenmeyi yasak eden bir madde yoktur. Ancak tek zevce ile yetinmenin iyi olacağına dair tavsiyeler vardır. Birden fazla evlenme, Hristiyanlık aleminde XVI. asra kadar normaldi.

İslam'dan Önceki Arabistan: Çok evlilik konusunda hiçbir tahdit ve sınır yoktu. Erkek istediği kadar kadınla evlenebildiği gibi, aralarında zevce değişimi bile olurdu.

İSLAM'DA ÇOK EVLİLİK

Cenab-ı Hak buyuruyor:

“Eğer (kendileriyle evlendiğiniz takdir de) yetimlerin haklarına riâyet edememekten korkarsanız, beğendiğiniz (veya size helâl olan) kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın; yahut da sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa, 4/3)

Âyette açıkça görülmektedir ki, birden fazla kadınla evlenme; mutlaka yapılması gerekli farz ve vacib kabilinden bir emir değil, bir müsaadedir. *Ancak bu izin, kadınlar arasında tam bir adalet yapmaya bağlanmış*, bir tek zevce ile yetinmenin, adalete en yakın ve en doğru yol olduğu belirtilmiş; adaleti yerine getiremeyeceğinden korkanın, tek kadınla yetinmesi emredilmiştir.

ÇOK EVLİLİK KONUSUNDA İSLAM PRENSİPLERİ

1) Adetin sınırlandırılması: Cahiliye devrindeki erkeğin hudutsuz evliliğine sınır getirilmiş. Bu âyetin nuzulünden sonra Resulullah (asm)'ın emriyle dörtten fazla hanımı olanlar, fazlalarını boşadılar.

2) Eşler arasında adaletin gözetilmesi: Zevceler arasında adalet, *yedirme, içirme, giydirme, barındırma, kocalık muamelesi, sevgide* gösterilecektir. Yalnız şu varki, insanın sevgi hususunda tam bir eşitlik gösterebilmesi, imkansız denecek kadar zordur. Kadının çeşitli fiziksel ve ruhsal özellikleri sevginin derecesindeki farklılıkları meydana getirecektir. Erkek ne kadar eşitlik konusunda çaba harcarsa da bunu başarması imkansız derecesindedir.

Cenab-ı Hak buyuruyor:

“Üzerine düşüp uğraşsanız da kadınlar arasında âdil davranmaya güç yetiremezsiniz; bâri birisine tamamen kapılıp da diğerini askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir, günahtan sakınırsanız Allah şüphesiz çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.” (Nisa, 4/129)

Bu âyet-i kerimeyle Cenab-ı Hak erkekleri kadınlarına sevgi ve muhabbet hususunda mutlak bir eşitlik göstermekten afvetmiş. Sadece erkeğin bir tarafa bütün bütün meyledip ötekenden yüz çevirmesini yasaklamış, elinden geldiği kadar eşit davranmaya çalışmasını emretmiştir. Bir hadis-i şerifte bu hususla ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

“İki zevcesi olup da birine tamamen meyledip diğerini ihmal eden kimse, kıyamet gününde, bir yanı felçli olarak gelir.” (*Hadis-i Şerif; İbn-i Mace, Nikah, 47; Mişkâtü'l-mesabih, 2/196*)

Kadın yaratılışı itibariyle erkeğini normal şartlar altında ikinci bir kadınla paylaşmaya razı olmadığı gibi, hiçbir kadın da mecbur kalmadan evli bir erkekle hayatını birleştirmek istenmez.

Çok evliliğin hak olduğuna inanmak imanın gereğidir. Ancak, buna inanmak kadının, kocasının kendi üzerine evlenmesini onaylayarak rıza göstermesi, tasvip etmesi zorunluluğunu getirmez.

Hiçbir mümin babadan da kızı üzerine damadının ikincisi, üçüncüsü veya dördüncü kadını almasını olgunlukla beklenemez. Kadının kıskançlık fitratı ve babalık şefkati buna engeldir. Nitekim:

Peygamberimiz (asm)'in kızı Hz.Fatıma, kocası Hz.Ali'nin ikinci bir kadınla evlenmek istemesine karşı çıkmıştır. Peygamberimizin terbiyesinde büyüyen Hz.Fatıma'nın, kocasının ikinci evliliğine karşı çıkması caiz olmasaydı Allah Resulü (asm) onu ikaz eder, kocasının arzusuna boyun eğmesini emrederdi. Halbuki durum öyle olmamış, bilakis kızının üzüldüğünü gören Allah Resulü, damadı Hz.Ali'nin bu arzusundan vazgeçmesini istemiş, eğer vazgeçmezse ancak Fatıma'yı boşadıktan sonra evlenebileceğini bildirmiştir. Hz.Ali'nin Fatıma'nın üzerine evlenip onu üzmesine razı olmamıştır.

Allah Resulü'nün bu davranışında, Müslüman kız ve babalarının damadın ikinci evliliğine karşı çıkabilecekleri hususunda ruhsat vardır denilebilir.

Sözün özü: İslam çok evliliği ne emir ne de tavsiye etmiştir. Sadece bazı zaruri hallerde müsaade etmiştir. Zaten yukarıdaki olayı naklettikten sonra diyecek bir şey olmasa gerek.